

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.717/2015/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Szőke Csaba ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű felperes neve d.-i (cím) lakos I. rendű és II.rendű felperes neve d.-i (cím) lakos II. rendű felpereseknek - a dr. Csernyánszki Tamás ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű és II.rendű alperes neve II. rendű mindketten d.-i (cím) lakosok, a személyesen eljáró IV.rendű alperes neve d.-i (cím) lakos IV. rendű, a dr. Vass József ügyvéd (cím) által képviselt V.rendű alperes neve h.-i (cím) lakos V. rendű és a személyesen eljáró VII.rendű alperes neve (tartózkodási helye: cím) VII. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.20.985/2015/5. számú ítélete ellen a felperesek által 7. sorszám alatt előterjesztett és 10. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek, mint együttes jogosultnak 32 400 (Harminkettőezer-négyszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 152 400 (Egyszázötvenkettőezer-négyszáz) forint, az V. rendű alperesnek 50 000 (Ötvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

2005-ben az I. rendű felperes tulajdonában álltak az alábbi ingatlanok:

- a **d.-i ...27/1** helyrajzi számú, **D., L.** u. 71. szám alatti ingatlan (1. számú ingatlan),
- a **d.-i ..70/4** helyrajzi számú, **D., B.** u. 35-37. fszt. 1. szám alatti társasházi lakásingatlan, melyet a II. rendű felperes holtig tartó hasznélvezeti joga terhelt (2. számú ingatlan),
- a **d.-i ...91/A/3** helyrajzi számú, **D., S. M.** u. 33. fszt. 4. szám alatti ingatlan (3. számú ingatlan),
- a **d.-i ...27/2** helyrajzi számú, **D., L.** u. 71. szám alatti üres építési telek.

Az I. rendű felperes ezen a telken lakóházat kívánt építeni, ezért megrendelőként építtetői szerződést kötött az **O.** Bt-vel, melynek beltagja és képviselője a VII. rendű alperes volt. A 2005. április 21-i keltezéssel ellátott szerződés értelmében a vállalkozó cég vállalta a felperes tulajdonában lévő **L.** u. 71. szám alatti ingatlanon egy 140,4 m² területű lakóház felépítését 17 530 340 forint kivitelezési árért, 2005. szeptember-október 30. közötti befejezési határidővel.

Ugyancsak 2005. április 21-i keltezéssel látták el azt a vélhetően 2005. novemberében készített szerződést, melyben ugyanezen felek abban állapodtak meg, hogy az **O. Bt.** a **L. u.** 71. szám alatti telken 240,4 m² területű lakóházat épít fel 30 000 000 forint kivitelezési ár ellenében. A szerződés szerint ezt a díjat a megrendelő három ingatlan beszámításával rendezi: a **B. u.** 35-37. fszt. 1. szám alatti ingatlant 12 000 000 forint, a **S. M. u.** 33. fszt. 4. szám alatti ingatlant 8 000 000 forint, a **L. u.** 71. szám alatti ingatlant 10 000 000 forintban számítják be. A megállapodás értelmében a kivitelezés várható befejezési ideje 2006. július.

2006. június 7-én az **O. Bt.** ellen felszámolási eljárás indult.

2005. április 21-i keltezéssel látták el a felek azt az építetői szerződést, amelyet az I. rendű felperes megrendelőként, a VII. rendű alperes ügyvezetése alatt álló **M-R Kft.** kivitelezőként kötött meg. A szerződés értelmében a **M-R Kft.** átvállalta a korábbi építetői szerződésben írt jogokat, kötelezettségeket az **O. Bt.**-től. Az utóbbi szerződés értelmében a kivitelezés befejezési határideje 2006. október 31.

E szerződésmódosítás oka az volt, hogy az eredetileg 2005 októberi befejezés megghiúsult, a VII. rendű alperes érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok 2006. július, majd október végére vállalták az átalakított tervek alapján az építkezés befejezését.

A kivitelezési ár rendezése érdekében a felek az építetői szerződésben megjelölt ingatlanok átruházásáról adásvételi szerződéseket kötöttek. A 2005. április 18-i keltezésű szerződésben az 1. számú ingatlan ellenértékét 10 000 000 forintban, a 2. számú ingatlan ellenértékét 12 000 000 forintban határozták meg, melyet az okirat értelmében a vevő **O. Bt.** megfizetett a felperesnek. A 3. számú ingatlan tulajdonjogának átruházásáról a felperes 2005 novemberében kötött adásvételi szerződést a IV. rendű alperessel, aki akkor - és a perbeli valamennyi szerződés megkötésének idején - a VII. rendű alperes barátnője volt.

Az 1. számú ingatlant az **O. Bt.** 2005. június 7-én kelt szerződéssel értékesítette a IV. rendű alperes részére, aki azt 2007. június 18-án kelt szerződéssel eladta az V. rendű alperesnek. Az ingatlan jelenleg az V. rendű alperes tulajdonában áll.

A 2. számú ingatlant ugyancsak 2005. június 7-én kelt szerződéssel vásárolta meg a IV. rendű alperes az **O. Bt.**-től, majd 2006. március 3-án e per korábbi III. rendű alperesének - a VII. rendű alperes édesanyjának - ajándékozta, aki 2006. július 14-én kelt adásvételi szerződéssel értékesítette 4 700 000 forint vételárért az I. és II. rendű alperes részére, akik jelenleg egyenlő arányú tulajdonosai az ingatlanoknak.

A 3. számú ingatlant a IV. rendű alperes 2006. februárjában adta el a perben nem álló **N. K.**-nak.

2007. május 31-én kelt és a **M-R Kft.**-nek címzett levelében a felperes az építési-vállalkozási szerződéstől a vállalkozó késedelmére, a három adásvételi szerződéstől érdekmúlásra hivatkozva elállt.

2007. augusztus 16-án a felperes büntető feljelentést tett a VII. rendű alperessel szemben, ami alapján büntetőeljárás indult, s ennek során a Debreceni Városi Bíróság e per VII. rendű alperesét bűnösnek mondta ki 8 rendbeli csalás büntetésében, továbbá 7 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségében, ezért vele szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki. A büntetőeljárás során

másodfokon eljáró Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a csalás büntette körében lényegében helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

Az I. és II. rendű alperes a Debreceni Városi Bíróság előtt P.22.053/2007. szám alatt pert indított e per I. rendű felperesével szemben a **B.** u. 35-37. fszt. 1. szám alatti lakás kiürítése és annak birtokba adása iránt. A városi bíróság ítéletében a keresetet elutasította, a határozat indokolásában egyebek mellett kifejtette, hogy a vevők rosszhiszemű szerzőként jártak el, mert nem tudakozódtak a felperesektől az ingatlan megtekintésekor, hogy ők milyen jogcímen tartózkodnak ott. Ezt meghaladóan tisztában voltak azzal is, hogy az ingatlant jóval áron alul vásárolták meg. Az ítéletet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Pf.20.783/2008/3. számú ítéletével helybenhagyta.

A **M-R** Kft. - e per korábbi VI. rendű alperese - 2010 szeptemberében felszámolás folytán megszűnt.

A felperesek 2008. május 13-án előterjesztett keresetükben kérték annak tűrésére kötelezni az alpereseket, hogy az 1. számú ingatlanra az I. rendű felperes tulajdonjoga, a 2. számú ingatlanra az I. rendű felperes tulajdonjoga és a II. rendű felperes haszonélvezeti joga valamennyi tulajdonszerzésről szóló földhivatali bejegyzés törlése után az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdésének a) pontja alapján visszajegyzésre kerüljön. A közöttük és az **O.** Bt. közötti szerződések érvénytelenségének megállapítását kérték arra hivatkozással, hogy őket a szerződéskötéskor a vevő megtévesztette, sérelmükre bűncselekményt követett el, a vállalkozási szerződés szerint vállalt lakóépületet nem is akarta megépíteni, csupán az ellenértékként felajánlott ingatlanok tulajdonjogát kívánta megszerezni. Kérték annak megállapítását, hogy mindkét ingatlan további jogszerzői érvénytelen szerződés alapján lettek tulajdonosai az ingatlanoknak, mert az **O.** Bt. azok tulajdonjogát érvényes szerződéssel nem szerezte meg, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 117. §-a értelmében a további jogszerzők sem szerezhettek tulajdonjogot. Utaltak arra is, hogy az I. és II. rendű alperes rosszhiszemű szerző, ahogyan azt a lakás birtokba adása iránt folyt perben a bíróság jogerős ítéletében megállapította.

Az I. és II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkoztak arra, hogy a felperes a szerződés megtámadása iránti jogát elkésve gyakorolta, s vitatták, hogy rosszhiszemű jogszerzők lennének.

A IV. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az V. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy ő az ingatlan-nyilvántartás adataiban bízva ellenérték fejében szerzett tulajdonjogot az 1. számú ingatlanon.

A VII. rendű alperes érdemi nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, a felpereseket kötelezte perköltség fizetésére az I-II., illetve az V. rendű alperes részére. A határozata indokolásában kifejtette, hogy az I. rendű felperes és az **O.** Bt. közötti szerződésektől a felperes 2007. május 31-én elállt, ez a nyilatkozata a szerződéseket a Ptk. 320. § (1) bekezdése értelmében felbontotta, megkötésének időpontjára visszamenőlegesen, így a szerződés ettől az időponttól kezdve már nem létezik. Ezért a felperesek 2008 májusában sikerrel nem gyakorolhatták a felbontott szerződés megtámadása iránti jogukat. A két ingatlanon a későbbiek során tulajdonjogot szerzők tulajdonjogának törlése iránti igényt is alaptalannak ítélte, idézve a Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntését (BH 2010. évi 183. számú jogeset), mely szerint, ha a felek a szerződést elállás útján bontják fel, abban az esetben törlési

keresetet nem indíthat a szerződéstől elálló fél, mivel az Inyvtv. 62. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti törlést érvénytelenség esetén lehet kérni, arra a szerződés felbontása alapot nem adhat. Hangsúlyozta, hogy a felperesek a további jogszerzők közötti adásvételi, illetve ajándékozási szerződések érvénytelenségének a megállapítását sem kérhették, ugyanis törlési pert sem indíthattak, így jogi érdekük ahhoz, hogy ezen szerződések érvénytelenségéről döntsön a bíróság, nem fűződött.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben kérték annak megváltoztatását, s keresetük szerinti határozat hozatalát. Érvelésük szerint az elállási nyilatkozat megtételekor ugyanúgy megtévesztett állapotban voltak, ahogyan a szerződések megkötésekor is, s ezt a megtévesztett helyzetet csak 2007. nyarán ismerték fel. Rámutattak, hogy az ítéletben felhívott eseti döntés tényállása lényeges körülmények tekintetében eltér a perbeli jogesettől, mert ott nem történt az eladó sérelmére bűncselekmény, sem olyan átruházási láncolat, ahol a harmadik személy jogszerző jóhiszemősége megkérdőjelezhető lett volna. Kifejtették, hogy a felhívott eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság is utalt arra, hogy kérdéses, hogy gyakorolható-e az elállási jog abban az esetben, ha az elállási jogot nem gyakorló másik szerződő fél nem képes a dolgot a szerződéskötéskori állapotában visszaszolgáltatni. Érvelésük szerint ez az adott esetben nem történhet meg, ebből következően ők jogszerűen elállási jogukat nem is gyakorolhatták volna, ám ezt a tényt a törvényszék nem értékelte ítélete meghozatalakor. Álláspontjuk szerint a megtévesztéstől függetlenül sem eredményezhette az elállás a szerződésrendszer megszűnését, így helye volt törlési per indításának az alperesekkel szemben.

Az I. és II. rendű alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozták, hogy az elállás bejelentésekor a felperesek tudatában voltak megtévesztett állapotuknak, azt egyébként jóval korábban felismerték, így a szerződés megtámadási határidőt elmulasztották.

Az V. rendű alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, arra alapított döntése érdemben helyes, annak indokolásával azonban az ítéletábra nem ért egyet, azt az alábbiak szerint helyesbíti:

A törvényszék úgy vélte, hogy amiatt, hogy a felperes az **O.** Bt-vel - illetve a **M-R** Kft-vel - kötött szerződéseitől elállt, s ez az elállás a szerződéseket a megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal felbontotta, a szerződések érvénytelenségére hivatkozni már nem lehet.

Ez az álláspont azonban csak az esetben igaz, ha a jogszabályon alapuló elállási jogát gyakorló felperes ugyanazt a jogkövetkezményt kívánta volna elérni az érvénytelenség megállapítása és a szerződéstől való elállás esetén is. A perbeli esetben azonban a felperes nem csupán a szerződések megszűnését kívánta, hanem az építetői és adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítása mellett további jogkövetkezmények alkalmazását is kérte: az **O.** Bt-től tulajdonjogot szerzők tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásból való törlését.

Az elállás következményeként az eredeti állapot nem lett volna helyreállítható. Az elállás csak a szerződő felek között bontja fel a szerződést, az önmagában a további jogszerzőkkel szembeni követelés érvényesítésének alapjául nem elegendő jogcím, a velük szembeni igény érvényesítése végett szükséges volt a törlési kereset előterjesztése is.

Az előterjesztett törlési kereset kapcsán a fentiekből következően a bíróságnak az érvénytelenség kérdésében állást kell foglalnia. Arra nincs lehetőség, hogy abban az esetben, ha a kereset teljesítése más jogi akadályokba ütközik, például a további megszerzésre tekintettel az ingatlan-nyilvántartási szabályok nem teszik lehetővé az eredeti állapot helyreállítását, a bíróság a szerződés érvénytelensége kérdésében ne határozzon. A felperesnek ugyanis jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy az általa kötött szerződés érvényességének kérdése tisztázott legyen.

Az a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes és az **O. Bt.** közötti szerződés érvénytelen, a felperest megtévesztették: ahogyan az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette - a büntető ügyben született határozat alapján -, a „kivitelező” sosem kívánta az építetői szerződésben rögzítetteket teljesíteni, arra sem szakmai, sem anyagi kapacitása nem volt, célja az volt, hogy a felperestől a vállalkozói díj fejében kapott három ingatlan tulajdonjogát megszerezze, azokat minél gyorsabban értékesítse, s így tegyen szert anyagi haszonra.

Az Inyvtv. 62. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti per jogalapja a bejegyzés érvénytelensége. A bejegyzés érvénytelenségének oka lehet egyéb mellett az annak alapjául szolgáló jognyilatkozat (adott esetben szerződés) érvénytelensége.

A 63. § (1) alapján a keresetet azzal szemben, aki közvetlenül a bejegyzés folytán szerzett jogot, addig lehet megindítani, amíg a bejegyzés alapjául szolgáló jognyilatkozat érvénytelensége megállapításának helye van, azzal szemben pedig, aki további bejegyzés folytán, az előző bejegyzés érvényességében bízva, jóhiszeműen szerzett jogot, a bejegyzéstől számított három év alatt lehet a törlési keresetet megindítani.

Ha a törlési kereset jogalapja a szerződés érvénytelensége, az eredeti bejegyzett állapot helyreállítását addig lehet kérni, ameddig a szerződés érvénytelenségére hivatkozni lehet. Semmisség esetén a határidő korlátlan [régi Ptk. 234. § (1) bekezdés], megtámadhatóság esetén pedig egy év [régi Ptk. 236. § (1) bekezdés]. Megtévesztés esetén a határidő annak felismerésekor kezdődik.

A perbeli esetben a módosított építetői szerződés szerint 2006. október 31-ére kellett volna a **M-R Kft**-nek felépíteni a felperes telkén a lakóházat, ami nem vitásan nem történt meg. A felperes ekkor már tisztában volt vele, hogy becsapták, amit igazol az ellene lakás birtokba bocsátása iránt indított perben tett nyilatkozata: „(2006.) novemberben azt is beszéltük a felperesekkel, hogy V.rendű alperes vélhetően szélhámós, már több embert kisemmizett, miután távoztak fél óra múlva még hívott is engem a II. rendű felperes, hogy a rendőrségtől kapott idézést V.rendű alperes neve ügyében. Az I. rendű felperes is utalt arra, hogy vélhetően szélhámosság lehet.” (Debreceni Városi Bíróság P.22.053/2007/6. számú jegyzőkönyv). Ugyanezen perben I.rendű alperes I.rendű felperes kérdésére azt adta elő, hogy „nem emlékszem arra, hogy az alperes a novemberi találkozáskor említette-e azt, hogy fel fogja jelenteni V.rendű alperest. Ezt cáfolni én nem tudom.” Az alperes - e per I. rendű felperese - ezt követően úgy nyilatkozott, hogy „az pedig elhangzott közöttünk, azért is tartom ezt fontosnak, mivel az I. rendű felperes arról számolt be, hogy én nem tájékoztattam őket az V.rendű alperessel kötött megállapodásomról.” (P.22.053/2007/9. számú jegyzőkönyv 4. oldal).

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 10.P.21.203/2008/14. számú jegyzőkönyvének tanúsága szerint az I. rendű felperes úgy nyilatkozott, hogy „2006. novemberében, amikor nem történt meg a teljesítés határidőben, azt mondta V.rendű alperes, hogy ne aggódjak, ügyvédi letétbe teszi a 30 000 000 forintos összeget. Gyakorlatilag 2007. áprilisáig hitegette egyre csökkenő letétbe helyezendő összegekkel a jogi képviselőmet, öt hetente zaklatta, de a pénzt nem tette le”.

Az ítéltábla megítélése szerint mindezek alapján nem kétséges, hogy a felperes 2006 novemberében felismerte, hogy őt megtévesztették, ezt követően építkezésről már nem, csak a vételár megfizetéséről volt szó közöttük, ehhez képest megtámadási jogát az egy éves határidő eltelte után, a 2008. május 13-án előterjesztett keresetlevélben gyakorolta, elkésve, tehát a közvetlen jogszerzővel szemben törlési per nem indítható.

Ebből következik, hogy a további jogszerzőkkel szemben sem lehet eredménnyel pert indítani.

Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességéhez fűződő érdek általában nem teszi lehetővé, hogy a jóhiszemű további jogszerző bejegyzett joga vitatható legyen [Inyvt. 5. § (1)-(4) bekezdés]. E generálklauszula áttörését jelenti a törlési per, amely származékos, jóhiszemű jogszerző esetén is lehetővé teszi az eredeti állapot helyreállítását, legfeljebb azonban három éven belül.

A három éves határidőt nem lehet úgy értelmezni, hogy noha a közvetlen jogszerzővel szemben az érvénytelenségi per megindítására nyitva álló határidő elmulasztása miatt nem érvényesíthető az igény, ennek ellenére a további jogszerzőkkel szemben érvényesíthető lenne. Ha a közvetlen jogszerzővel szemben nem indítható törlési per, a származékos szerzővel szemben sem lehetséges.

„A felperes csak abban az esetben fordulhat az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonostól tulajdonjogot szerző további jogszerző ellen, ha a közvetlen jogszerzővel kötött szerződése érvénytelennek bizonyul. Ezen alapszik az a joga, hogy az Inyvt.-ben meghatározott határidőn belül a további jogszerzővel szemben is az eredeti állapot helyreállítását követelhesse. A korábbi jogszerző jó- vagy rosszhiszeműségének ebben a körben csak annyiban van jelentősége, hogy a rosszhiszemű további jogszerző tekintetében az Inyvt.-ben megjelölt határidő nem akadályozza a jogérvényesítésnek (lásd a 3/2010. (XII.6.) PK véleményben foglaltakat). Abban az esetben azonban, ha a közvetlen jogszerzővel kötött szerződés nem bizonyul érvénytelennek, úgy a felperesnek nincs jogi érdeke a tekintetben, hogy a közvetlen jogszerző és a további jogszerző, mint harmadik személyek között létrejött szerződés érvényességét vitassa, illetve, hogy a további jogszerző tulajdonjogának törlésére irányuló kérelmet terjesszen elő.” (BH 2013. évi 215. számú jogeset).

A kifejtettek miatt a per eldöntése szempontjából nem bír jelentőséggel a két perbeli ingatlan jelenlegi tulajdonosának jó- vagy rosszhiszeműsége, ezért csupán megjegyzi az ítéltábla a következőket:

Az Inyvt. 5. § (3) bekezdése szerint jóhiszemű jogszerzőnek minősül az, aki az ingatlan-nyilvántartásban bízva ellenérték fejében szerez jogot. A Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntésében (BH 2013. évi 304. számú jogeset) kifejtette, hogy nem tekinthető jóhiszeműnek az a jogszerző, aki a vétel során kizárólag az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésben bízva magát az ingatlant nem tekinti meg, tud annak lakottságáról, de meg sem kísérli annak tisztázását, hogy kik és milyen jogcímen birtokolják azt. Az ingatlan-nyilvántartásban bízva kifejezés magában foglalja a jóhiszeműség szubjektív elemét is, azaz azt, hogy a fél az ingatlan-nyilvántartástól eltérő valós állapotról ne tudjon és arról ne is kelljen tudnia.

A perbeli esetben az V. rendű alperes jóhiszeműségéhez kétség nem fér. Az I. és II. rendű alperes jóhiszeműsége sem vitatható.

A szerződést az ingatlan-nyilvántartásban bízva, ellenérték fejében vásárolták meg. Önmagában annak arányossága, vagy aránytalansága az ellenérték megfizetését nem teszi kétségessé, a

kedvezőnek állított vételár a szerződést részben sem teszi ingyenessé. Nem várható el a vevőtől, hogy egy ingatlant ne vásároljon meg amiatt, mert annak vételárát túlságosan alacsonynak találja.

Azzal kapcsolatban pedig, hogy az I. és II. rendű alperesnek milyen információi voltak arról, hogy a felperesek milyen jogcímen laknak abban a lakásban, melyet ők a per volt III. rendű alperesétől vásároltak meg, megállapítható, hogy e kérdést igyekeztek tisztázni, jogi képviselőjük indítványára az adásvételi szerződést készítő ügyvéd a szerződés tervezetét módosította is, és azt kiegészítette azzal a résszel, mely szerint a felperesek szívésségi használóként laknak az ingatlanban, addig, amíg fel nem épül a házuk. Ezen információk a valóságnak megfeleltek, ennél több körülmény tisztázása nem volt elvárható a vevőktől.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra álláspontja szerint ők nem tekinthetők rosszhiszemű jogszerzőknek.

A kifejtettkre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a fenti indokolásbeli módosítással helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A fellebbezés eredménytelennek bizonyult, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a bíróság kötelezte az I. rendű felperest fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az I., II., illetve az V. rendű alperes képviselőjének munkadíját számolta el, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

A felperesek személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

D e b r e c e n, 2016. február 18.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -